



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Interrogationibus, quæ fiunt ante litis contestationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

eo. voluit. §. q. ait. & l. si fideiussor. §. j. Die ut s. ver. p. x. & cogēdus est ut certe clare & non obscure respōdeat: de quo die j. de posi. §. q. sed nec alius debet interrogari, quā cōuentus, ut in pra. l. si si ne. §. lilius. ¶ Sed nunquid prius quam interrogationes pmissae fiant, dabit libellus in principali? Dicitur quidā, q. sic ar. ff. quor. leg. l. j. §. quod autē. & in pre. l. de etate. §. 2. & §. qui tacuit. & eo. b. tit. l. j. in prin. vbi de hoc. Alij q. quosdo. me? sequit. b. Cū n. fiat interrogaciones huiusmodi ad instruendum actorē in totū, uel partē, uel quo iure petat, ut ea. l. j. r. j. & l. noluit. & l. qui seruū. §. j. & ff. de rei ven. qui petitorio. nō formabit, donec uia sit para ra, uel admittat libellus in certis cō. pteflatione. de hoc dixi j. de li. be. p. cep. §. nōc ostendamus. ver. fi. Primū uerius. Sed nūquid de eodē factō pōt quis pluries interrogari? de hoc dica n. iusta, de positi. §. 6. in princip. ¶ Responso autem ad interrogacionem hoc modo scribetur, ¶ F O R M A. Ante litem contestatā a ra li iudice in iudicio, uel corā tali iudice interrogatus, an possideret rē in libello petita: rēdit, & confessus fuit se, ipsū possidere uel non possidere: uel interrogatus, an sit hēres Titij, respondit & confessus fuit, se ipsius Titij hāredē esse, uel non esse: & sic de alijs interrogacionibus, q. fiunt an litem pteflationē. Quo aut lo co, & apud quē iudicē faciendā sunt, nō. ff. de interrog. iniure fa cion. l. j. & 4. Quid si sine interrogacione rē deatur? Die q. ualeat, ff. eo. si sine. locus si aduersario absente, e. tit. l. si. ff. de ptef. certum.

ADDITIO.

d Dicunt quidam. ¶ Dixit Azo. & forte bñ. hoc in Summa, eo. tit. post prin. sed tenet id assertiue in Sum. de cōfess. in prin. i. Al. Ga. vbi §. in prin. dixit Gui. de Suz. in l. j. ff. e. q. actor dabit petitionē iudici, q. iudex examinabit: si uidebit casum, quo reus anre pteflationē libelli habeat rēdere interrogabit: prius supple. q. si per responsores apparebit forma libelli: mutā da mutabit ante quā reo reddatur: & sic breuiter sedatur pteritas, quia dabi tur iudici, sed nō parti. q. satis placet: & cōsonat, q. no. Acc. ff. eo. ti. l. j. in fi. 2. gl. vbi dicit, q. licet simul hęc dētur, iudex prius expēdit da pmittere: alle C. de nouo C. p. o. l. j. ad fin. facit ext. ce. ref. cām. quā ff. de l. 2. l. peto. §. sta tre. ibi. p. ximus quisq. primo loco, & c. Scias, q. Io. de Bla. in prin. sui oper. ponebat casum, quo necessaria uidetur interrogatio ante libelli dationem: pone. Titius p stipulationem pmissit mihi dare uineam: ante quam daret decessit factō testamēto, in quo unum ex filijs instituit, & alterū pteritū: & mihi uineā legauit, & uile fuit legatū, ff. de leg. 3. si mulier. §. si rem pteritū petit bonorū possessionē d tabulas, & dubitat, an ab intestato, an ex te stamēto sit hēs, ff. de bo. po. p. tab. l. j. post mortē. §. si. nescio formare libellū quia si ab intestato, p certi pditionem ex stipulatu petā ab eo dimidiā uineā: ex testō, petā illam actione ex testamento: & debeo unā eligere, ff. de reg. ur. nemo. §. quoties. tenet ipse, q. ante libelli oblationem tenebitur rēspōdere: alias sequeretur, q. si ago ex testamento, & ipse habuit inducias 20. dies, in quarū sine rēder se hēredē ab intestato: habeo formare alium libellū, & habebit alios 20. dies: dilacionū autē materia est tollēda, C. de temp. appe. l. 2. Non obstat, q. dicitur, Instituta a ctione interrogaciones fa ciendas. ff. eo. l. j. & l. de etate, §. qui ex quadratē, & §. qui tacuit, quia satis est actionem esse institutam, quo ad propositum, & si non, quo ad libellum.

- b Sequitur. ¶ Vbi s. uer. sed nunquid ante.
- c Quo. ¶ Alb. Gal. fuerunt remisiones sequentes, ubi §. in prin. Sed uide de hac prima, q. scri. p. h. j. de positi. super §. in fi.
- S V M M A R I V M.
- 1 Reuocare quis non potest, quod semel confessus est. Offerens se, tanquā possidens, uendicationi fundi, uel alterius rei, quacūq; actione ueniat, cum non possideat, cōdemnabitur ad interesse actori. Actor seipsum decipere dicitur, uolens uendicare rē ab eo, q. eā non possidet.
- 2 Perire posse aliquem ante litem contestatam, quomodo sit intelligēdum.
- 3 Iudicium an, & quando reddatur in iniuriam.
- 4 Confessus se furium commississe, si ante litem contestationem decedat, an eius hēres teneatur.
- 5 Possidens an possit compelli actionē pati in rem, si dicat se non possidere.
- 6 Is a quo res petebatur, si sententiā alter fuerit absolutus, quia tempore mo te litem rem petita sine dolo desiderat possidere, an si iterum possidere inueniatur possit denuo res peti, & nū. seq.
- 7 Reum cadere a possessione rei petita, saepe contingit, & qualiter tunc pro cedatur.
- 8 Iudex qualiter pronuciare debeat, ubi reo cadente a possessione rei petita absolutur.
- 9 Consilium cautū pro altore, ubi reus, a quo res petitur, dum est prope sen tentiam, uidens se succumbere, facit se per quendam amicum de posses sione expelli, ut absolutur.
- 10 In uendicatione requiritur, q. q. possideat, uel dolo desiderat possidere.
- 11 Agens aliquem qui possidebat, uel uendicatione directa, lite contestata si ille dolo desinit possidere, an sit condemnandus, uel absolueendus.
- 12 Possidere, & dolo desisse possidere, pro eodem habentur.
- 13 Aduocatus an debeat clientulum in responsoibus instruere.

¶ Interrogationum effectus quis sit. de interrogacionum effectū aliqua differam? 2. §. Nunc Est igit earū effectus, ut q. respōdet suum esse, uel possidere, uel habere, seu se hāredē esse, uel alijs aliq. simile sic tenet ea actione, qua aduersus eū agit, ac si suū esset, uel pos sideret, uel haberet, uel hēs esset seu ac si p. xisset, ut in pre. l. de z.

tate §. j. & 2. nec poterit reuocare ptesionē, ex quo semel conf. sus est, nisi iusta de eā, ut ea. l. §. q. iterrogat. & §. ex cā. ut l. §. q. in sto. uerū si ex reuocacione nulla captio actionis fiat, bñ p. reuo care, ut ea. l. §. h. ¶ Hoc quoq; notatu dignū est, q. q. se offerat quā possideat uendicationi fundi, uel alterius rei, quā cūq; actio ne ueniat, cū non possideat, mutabitur ad interesse actori, uel a quāti actor in lite iurauerit, ut ff. de rei vend. si is qui se obtulit, ff. de peti. har. qui se iud. cū distinctione in: quia si ignoret actor eū nō possidere, nec dolo fecisse, quo minus possideret cōdem nabitur reus, si patitur litem secum pteflari. Si uero ante litem con testationē penitit eū, & dicat se non possidere, & discēdat, non decipit actorē cū nō possideat, sed ipse actor seipsū decipit, uolēs uendicare rē ab eo, qui eam nō possidet: & ideo debet reus ab solui, ut ff. de rei ven. si qui. & l. nā si extr. de iudi. examinata. de ce cep. aduersario. Quid si actor sciat eū non possidere, nec ante litem pteflationē, nec post pōt sibi imputare aliquid: ga a se ipso de 2. cipi, ut iam dixi. ¶ Quod autē dixi, illū ante litem contestatam posse penitere, uerū est, secundum Accur. ¶ Quando actor in cer tus erat, a quo peteret, sed quarebat, a quo peteret: & demum il le se uendicationi obtulit. Si uero actor ab eo tanquam a certa p sona peteret, & ille se offerret, tunc nō liceret ei, etiam ante litem contestatam, penitere, ut ff. eo. si autem & iunge, q. est §. de acto re, uer. item eludimr. & seq. ¶ Pone, ego egi ptra T. rei uendica tionē: qui citatus a iudice uenit: non tñ interrogauit eū, an possi deret uel non litem pteflata & testibus publicatis, dicit se absolue dū, cū non possideat quiritur, an sit pro possessore habēdus: tan quod sic, in pra. l. is qui. & eo. ti. si qui seliti. & ff. de peti. har. q. ce liti. Alij dicūt cōtra, & uerius est, ff. de rei uen. qui pteflator, ubi de hoc: & not. eo. ti. is qui desinitur, in fi. nō enim se liti obtulit sed citatus uenit, quia iudiciū reddit in iniuriam, ff. de uerb. oblig. 4. inter stipulārē §. Stichū. ¶ Quid si is, qui cōfessus est se furū cō mississe, decedat ante litem contestationem? Rñ. nō uidet, q. eius ha res teneatur, C. ne ex delie defm. l. j. ¶ Sed hęc cō. ra, q. in iudicio quasi contra hēs, ff. de pecul. licet §. idē scribit, & tenet q. s. q. cō. firet ei: imē, ex quasi p. ctu, ff. de interrog. in iure fac. de etate. §. j. ¶ Itē nota, q. is, qui possidet, nō cōpeltitur parti a ctionem inire: si dicat se nō possidere: sed ipse in hoc puniatur: quia si actor uel probauerit possidere transferri possēssio rei petita: in actor iudi cis officio, licet nō p. bet eam suā esse, ut ff. de c. iud. l. p. ¶ Itē hoc certū est, q. licet is, a quo res petebat absolutus fuerit iudice, ter, q. a p. mota litem rē petita sine dolo desiderat possidere, hęc nūc cā possidere inueniat, poterit denuo ab eo res peti, nō ob stante exceptione rei iudicata: ut ex. de excep. aduersario. l. d. u. ris est, si t. p. mota litem possidebat, & post sine dolo desinit possi dere, ff. de exce. rei iud. si a te hēde. & l. si rē. & l. si gs. C. ad exhib. l. neq. an in p. dec. supple. maxime, & uide j. in tractatu libel. de cā pos. & p. p. §. notandū igit. uer. est & utilis ¶ Et scias, q. cū gs sine dolo possidere incipit, tūc si sine dolo p litem pteflatae desie erit possidere, absolutus: & sic intellige p. dec. L. itē autē morā intel lize p litem pteflationē, ext. de uer. sig. ex parte. Qd si p litem pte flationis possidet, t. p. uero finit sine dolo desit possidere, absol uit ff. de rei ued. fin aut. §. Si uero dolo, uel iniuste, seu illicite ce perat possidere, licet t. p. litem pteflata sine dolo desierit posside re, nihilominus adēnabit: ad rei restitutionē, ac si possideret, ff. de uis. & ui arm. si uis me. ext. de usur. cū tu. de homic. sicut. §. eos in sup. ¶ Verū q. a sepe ptingit rē cadere a possessione rei petita, iō ad huc, qualiter tūc pcedat, uideamus. Die ergo, q. aut cadit a possessione ante litem pteflationē, aut post: si ante litem pteflatio nē uoluntariē cadit cā mutadi iudici, locū habet §. cū actio ex ed: & de alien. mur. iudic. ut ff. de alie. iud. mut. p. totū, & extr. c. ric. si Itē si erat possessor malafidei, & erat in mora restituendū, tenet, si peat, ff. si cer. pet. qdā. & l. q. mihi & l. p. niculū. ff. de p. d. fur. si p. sure §. si. & seq. Itē si se liri obtulit, cū non possideret, ff. de peti. har. l. qui se. nisi actor sciret ipsum non possideret, tunc n. est absolutus, & actor a se ipso decipit, ut §. Si uero cadit a pos sessione post litem pteflata: & actio est psonalis, tūc sine cadat cul pa sua, siue sine culpa, non est uis in hoc: semper ad sententiā p ceditur: quia persona, & nō res obligata est. In reali autem distin guo: quoniam aut casit culpa sua a possessione post litem contesta tionē, uel alias pmissum seruare non pōt: & tunc contra cum p ceditur, & condemnatur iustitia mediante, uel in litem astimatio nem, uel ad interesse, ff. ad exhib. l. de eo. §. si post. ff. de emtio. si feruus.

ADDITIONES.

- a Oblit. ¶ Et ibi quasi ad litem hoc not.
- b Secundum Accur. ¶ in l. is, qui se. ff. de rei uend.
- c Et uerius. ¶ Secundum Alber. Gal. ubi §. ad litem uerfic. sed pone, quod.
- d L. j. ¶ Addit Alb. Gal. cuius ad litem fuit iste uer. ubi §. C. de fur. l. i. uer. quā gene facit.
- e §. j. ¶ De confesso per tormenta, & quā perseverauit, & moritur ante con demnationē, j. de accu. §. j. uer. quid si latro. & ibi dicam, in quo differat iste duz quastiones: uide etiam, quod dicam j. de appel. §. in quibus. super uerb. sed nunquid hęc tria, in fin.

seruus si in prin. Aut sine culpa desit possidere: & sic actor inuito reo, & cõuenio reus inuito aatore, petere potest, q̄ pro cedatur ad sententiã diffinitiuam, ppter fructus, & proventus, & expensas, & interesse, & alia accessoria post litẽ testatã obuenientia, & ppter stipulationẽ de euicione, si inre cesserit, ff. de rei ued. uti que l. p. ce. ff. in l. sol. si seruus, ff. de iur. i. seruus. C. q̄o & q̄n iud. auth. g. mel. nam si quis cum iudici accepti tẽpore possideret postea sine dolo malo possidere desierit, absoluitur ei oportet, quãuis sit, quod ei imparet, cur non statim restituit, ut ff. ad exhib. tigni. §. si q̄s eũ: Quid aut ueniet ex hoc nomine fructus, no. plenẽ p Papam exte. de sen. & e. in. sup. rub. b. ¶ Sed qualiter tunc iudex pronunciat? Respondeo sic: FORMA Quia inueni, q̄ reus erat in causã p̄demnationis, si possideret, ideo p̄demno eũ ad fructus & expensas: sed quia nõ possidet nec dolo, vel culpa sua rẽ petitã desit possidere, ideo, quãuis ad eã, ipsam ab impetitione actoris absoluo. Venitñ iudex prius quam, pronunciet faciet ipsam reum prestare cautionẽ actori de restituenda sibi re, si ad eũ perueniret, ff. de rei ued. si uero, & in pra. l. d. eũ. si seruus. §. si in si. ff. de edil. edict. l. redhibere. §. si. & p hãc sententiã licet reus absoluta sit ex p̄dictã causã habet regressum p̄ venditorem de euicione extr. de emp. & uen. ca. fin. ¶ Si uero sententia pro reo ferenda sit, dicit sic: FORMA. Absoluo reũ ab impetitione actoris, & p̄demno actorem reo ad expensas. Et per hãc sententiã habet etiã actor regressum de euicione p̄ eum, qui vendidit sibi rem, in qua succubuit, si sine culpa sua cecidit a possessione, ff. de eui. si rẽ, quã §. j. & l. eni. cta. & l. quidã ex in prin. Alij dicit, q̄ semper iudex pronunciat in primo casu super re petitã nõ q̄ dicat, p̄demno reũ ad restitutionẽ rei simpliciter: sed adiciet, q̄n eã habuerit: vel dicit, pro nũcio rem petitã esse actoris: arg. pro eis in pra. l. ff. iud. sol. si seruus. Prius tñ dicit p̄reual. Potest etiã iudex differre quandoq; ex causã huiusmodi sententiã diffinitiuã, vt quia forte speratur q̄ reus possit rẽ recuperare in breui: & tunc absoluet tantũ reũ a termino assignato: & sic postea recuperata rẽ p̄cedet in causã cepta. Potest etiã iudex quandoq; reũ absoluerẽ, nõ a petitione rei, sed ab instantia iudicij: & tunc recuperata re inchoabit d nõ uo iudicij p̄ eũ, extr. de excep. aduersario. Quandoq; aut absoluitur ab impetitione, & prouiditur actori pro cautione de restituenda, ut dixi secundum Innocent. III. ¶ Sed ecce reus, to a quores petit, dum est prope sententiã d, videt se succumbere, facit fe de possessione per quẽdã amicu expelli, vt sic absoluitur, per pra. l. tigni. de quo facit fieri publici instrumentum quod corã iudice ostendit, allegans pro se pra. l. tigni, & ff. de rei ued. si autẽ §. possidere. actor uero p̄bare non pot̄ sufficienter collisionẽ queritur quomodo ei s̄sultetur: Rñ accuset expulso rẽ de vi, quia publicũ est iudicij, ff. de pub. iud. l. ij. ille uero aut fugiet, & sic lite suã apprehendit possessionẽ: aut comparebit, & iurcaut p̄stabit, & sic p̄demnabitur: aut negabit, & hoc reo nõ proderit. Arg. p̄ præmissã Inst. de fide reo. m. h. ar. §. sed quia ff. de iur. i. om. iud. l. si quis id. q̄ & ff. si quadru. pau. sec. dic. l. 12 pe. ¶ Quid ergo, si egi p̄ re. qui possidebas rei uendicatione directa, lite contestata dolo desinis possidere: nunquid debes cõdẽnari, uel absolui? Hoc ideo queritur, quia quidolo desit possidere, utili cõuenitur, ut dixi: & uidetur q̄ sit condemnandus, nam dolo pro possessione habet, ut ff. co. sint aut. ita ergo cõdẽnandus es, ac si possideres, ut ff. de noxa. electio. §. ij. Itẽ si nõ p̄dẽnareris, sed absoluereris, iam esset in potestate cuiuslibet iudicij eluderes quod esset contra iura ff. de arbit. si rem, quam, & melior esset d̄ iudicio stulti, qui semper alienaret, quã perit: quod esse non debet, ff. quod iudic. clam. seruus. & malefidi possessoris, quã bonẽ fidei p̄ iura ff. de noxa. nõ solum. Itẽ iam titulus de litig. locũ non haberet, C. de liti. l. ij. & ff. Arg. p̄, q̄ sis absolueudus nõ enim fieri posset cõdẽnatio super directa, cum nõ possideas. Itẽ super utili nõ, quia super ea actũ nõ est: unde super hoc non potest sententia ferri, ff. de iud. de qua re. extr. de causã pos. & propri. cum super, cum post litẽ testatã contingat, & ideo, alia interpellatione opus est, ff. de iud. nõ pot. extr. de re iud. abbate sane. SOL. Dic, q̄ p̄demnandus es, & in hac utili rei uendicatione nõ que primo fuit directa efficit postmodũ utilis ratio ne delicti, l. doli. Nã & alias ppter factũ alterius actiõ mea mutata, & noxalis libero factõ seruo, ut Inst. de noxa. & ff. de pec. l. j. Vel dic, & uerius, q̄ hęc actio non mutatur, sed eius qualitas in noxali & directa, secundũ Rof. ut. ff. de noxa in delictis §. si directa. Unde nõ p̄demnaberis in utili, sed in directa ppositã: q̄ fiet hoc modo: q̄ primo iudex faciet actorẽ in litẽ iurare: & sic quantitate taxata, in certa quantitate p̄demnabit, ut ff. de rei ued. l. 13 qui restituere. ¶ Sed pone §. petij fundũ a P. dicens illum iure dominij, uel quasi, ad me pertinere: qui interrogatus, an possi-

deret, respondit, q̄ sic postea ante litis p̄testationẽ P. alienauit illi: uolo litẽ p̄testari, sed ipse dicit se non possidere: nõ cõuenit, an super libello portecto lis debeat contestari? Et uidetur, q̄ sic quia uidet dolo desisse possidere, ut C. de alie. iud. mut. causã sic. l. j. ff. de rei ued. Iulianus, in prin. Hęc enim paria sunt, si possidere, & dolo desisse possidere, ff. de regul. iuris. par. e. ff. ne qd in loco pub. fil. ij. §. pe. Arg. p̄ quia alia, est rei uendicatio, que datur p̄ possidentem: & alia, que datur p̄ dolo sum, ff. de noxa electio. Dic, q̄ si ante litis contestationem dicit se nõ possidere, alio libello opus est: itẽ uero post litẽ testatã, tunc non, ut ff. de rei ued. is qui. & l. in autem §. possidere. ¶ Item nota, q̄ ad uocatus non debet clientulum in responsionib. instruere: quod patet: quia prius q̄ aduocatus suum exerceat officiu, debet in dẽdere reus, ut C. de iu. cal. l. ij. in prin. ibi, antequã ueritũq; & c. de hoc p̄ depositio. §. 3. uer. sed & secundũ. Ipse enim certus esse debet de facto suo, ut ibi not. & cum talibus est ueritas, arg. extr. de elect. scriptum. §. j. & c. postquam. de test. ad hoc aliã incipit, p̄ h sententiã. de iur. calum. in pertractandis.

ADDITIONES.

- a In prin. ¶ Si reus adnatus ad restitutionẽ fundi, appellauit: postea sine dolo vi defectus desit possidere, Alb. Pap. ff. si quad. pau. sec. dic. l. j. §. pen. & p̄ ipsum §. & per l. illud. §. actiones. ff. de per. h. ar. dixit, q̄ ipse tenet uincenti ad estimationẽ, aut cedere actionem p̄ eum, qui vi defect.
- b Super rub. ¶ Vides quod iudicem.
- c Secundũ Inn. III. ¶ Super rub. de reg. iur. vt s. dixi. Sed ego sequendo Holt. eam posui super j. c. & remissio, de qua s. ibi continuatur in ver. nomine autem fructuum.
- d Sententiã. ¶ Si post sententiã, a qua appellasset: uide quod dixi s. uer. uerum quia.
- e Abbate sane. ¶ lib. vj.
- f Secundum Rof. ¶ Cuius fuit iste uer. ad literam de rei uen. uer. sed illud queritur.
- g Sed pone. ¶ Iste uer. ad literam fuit Alb. Gal. ubi s. uer. sed pone.
- h Incipit, p̄sentium. ¶ Lib. vj.

ADDITIONES NOVAE.

- * Si ignoratur quis sit hæres, potest conueniri bonorum possessor, & hereditatis, & per hoc solet dici in interrogationibus quæ sunt ante litẽ contestatã, q̄ si aliquis interrogatus an sit hæres propter dubium, nolit respondere, debet interrogari an sit possessor hereditatis: & si responderet sic, sufficit actori: & prob. in l. si. C. de pet. hære. Item quando fit p̄clama generale quia nõ repetit hres. cautela est ponere ibi, Quicunque uult hæreditatem, uel bonorum hereditatis possessionem defendere. Bar. in l. cõtrouersia. de transf.
- * Si interrogatus in iudicio dicit aliquid uerbum ambigui quia debet interpretari, no. in l. i. defensor. §. illud. de interrog. act. per Cynam, & Tac. Buring.
- * Si egi contra te rei uendicatione directa, quia tu possidebas lite contestata desisti possidere, an debes condemnari, uel absolui. Bar. in l. quanquã de aqua plu. arc. Ray. in l. j. C. de alie. iud. mutat. cau. fac. & Rof. in tit. de rei uendi.
- * Si interrogatur quis an scit uel credit q̄ lata sit sententia, uel facta sint arbitria, an teneatur respondere, fac. l. in. in c. perpetuus. d. fid. inst. Bar. in l. ij. ut lite pen. & not. j. de appel. uer. appellatus. hoc est ille, & c.

¶ Bal. de Interrogationibus facien. ante lit. contest.

SI lite contestata reus facit fe expelli de possessione, an hoc ei p̄tenditur, si si apparet, q̄ hoc ipse curauerit, si uer. sed ecce. & ubi nõ prodest interitus, nõ p̄dest expulso. ff. de rei uen. litẽ si uerberatũ in fi. & de peti. hæred. l. q̄ in die §. 3. Vbi nõ mutat actio, sed qualitas nõ est necessaria libellus, uer. quid ergo. G. ¶ Idẽ si mutat actio de directa in utilẽ, uel ecouerfo: quia fingit omnino eadẽ, q̄a sunt i dem in effectu, ff. de rei uen. l. si post exceptum. Dy. Inst. de actio. §. j. & in l. si post. erat mutatio legis, & non hominis. no. & uide l. fin. C. unde uis. pe. Bal. & uide j. de libel. concep. §. actor. in fi.

¶ De Reconuentione. Rubrica.

Q Via sepe p̄stitis cautionibus reus uult actorem reconuenire, & sic sunt hinc inde mutue petitiones, ideo de hoc aliqua sub breuiloquio p̄stringamus, dicẽtes: Apud quem debet fieri reconuentio: Et de quib. reb. Et quando: Et qualiter: Et quæ sit poena noientis respondere sub per reconuentione rei b.

ADDITIONES.

- a Pileus fecit rub. in parte ij. qualiter & q̄n fiat reconuentione. ¶ Ta fecit rub. de reconuentionib. & mutuis petitionibus: & est ante pe. secundã partis.
- ¶ Vber. de Bob. char. vl. in prin. uniuũ uerbu de hoc ponit. ¶ Et l. o. de Deo Cauil. lib. 3. in ult. col. illud ponit, aliquid addens, & in l. iud. parte 3. ponit rubricas de reconuentione in causã crimin. h. & ciuili. ¶ Degid. de hoc Rubr. xij. & rub. cxxix.
- b Rei. ¶ Ad literam fuerunt ad hoc membra Tap. ubi s. Specul. secundã pars.

S V M.